

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-2488/2019-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Duška Abramovića, predsjednika vijeća, Dubravke Butković Brljačić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Barbare Bosner, članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Mirjane Lazić iz Kućanaca, K. Zvonimira 137, OIB:45483597832, odlučujući o žalbi vjerovnika Eos Matrix d.o.o. iz Zagreba, Horvatova 82, OIB:76674680107, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, poslovni broj 90 Sp-3165/2019-6 od 15. listopada 2019., u sjednici vijeća održanoj 21. svibnja 2020.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Eos Matrix d.o.o. kao neosnovana i rješenje Općinskog suda u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, poslovni broj 90 Sp-3165/2019-6 od 15. listopada 2019. potvrđuje.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja otvoren je postupak stečaja nad imovinom potrošača Mirjane Lazić iz Kućanaca (točka I izreke), zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom imenovanog potrošača (točka II izreke), te je odlučeno da se potrošač oslobađa od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike, pobliže navedeno točkom III izreke citiranog rješenja.

Protiv tog rješenja žali se vjerovnik Eos Matrix d.o.o. iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. u svezi čl.381. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), koji se primjenjuje na temelju čl.10. Stečajnog ("Narodne novine" 71/15 i 104/17 – dalje SZ) u svezi čl. 23. i čl. 79.o Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" 100/15 i 67/18 – dalje ZSP), predlažući da se rješenje ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

U žalbi u bitnom ističe da sud u obrazloženju navodi da se potrošač nije očitovao na poziv za dostavu očitovanja te se smatra kao je suglasan da se provede postupak jednostavnog stečaja potrošača, da prema odredbi čl.79.f st.1. ZSP-a vjerovnik ima pravo izbora hoće li samo osporiti popis imovine koju je dostavio potrošač ili/i obavijestiti sud o imovini koja bi se mogla unovčiti iz stečajne mase; u ovom slučaju žalitelj da se kao vjerovnik očitovao

osporivši popis imovine koju je potrošač dostavio te ukazao sudu da se može i mora presumirati da svaka osoba ima u vlasništvu određene pokretnine te ukoliko je dužnik u radnom odnosu, a nije naveo da ima imovinu, isti nije pošten, jer se svaka vrsta primanja smatra financijskom imovinom, koja se mora uvrstiti u popis imovine. Posebno ističe da je sud dužan provjeriti imovinu potrošača i utvrditi vrijednost iste, neovisno je li vjerovnik samo osporio vrijednost imovine ili/i obavijestio o drugoj imovini koja bi se mogla unovčiti. Drži i da je pobijano rješenje kontradiktorno u dijelu obrazloženja u kojem se navodi kako je Financijska agencija (dalje: FINA) dostavila suglasnost potrošača za provedbu postupka, dok se u drugom dijelu obrazloženja rješenja navodi da se potrošač nije očitovao o provedbi postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijano rješenje u okviru istaknutih žalbenih razloga, a pazeći po službenoj dužnosti u smislu odredbe čl. 365. st. 2. u svezi čl.381. ZPP-a na postojanje apsolutno bitnih povreda postupka, ovaj sud nije utvrdio da bi donošenjem pobijanog rješenja bila počinjena neka od navedenih povreda postupka, pa tako niti ona iz odredbe čl. 354. st. 2. toč.11. ZPP-a, na koju se sadržajno upire žalbenim navodima. Ovo stoga jer pobijano rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu u proturječju, te je rješenje moguće ispitati.

Isto tako, donošenjem pobijanog rješenja sud prvog stupnja pravilno je primijenio materijalno pravo.

Naime, pobijano rješenje sud prvog stupnja donosi utvrđenjem da je FINA 10. ožujka 2019. podnijela sudu prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Mirjane Lazić, te uz prijedlog dostavila podatke iz Očevidnika redosljeda osnova za plaćanje (dalje: Očevidnik); potrošač da se u zakonskom roku očitovao da je suglasan s provedbom jednostavnog postupka stečaja, predložio da se postupak provede i u odnosu na osnove koje je FINA prestala izvršavati sukladno zahtjevu ovrhovoditelja/odluci nadležnog tijela (osnove povučene s izvršenja nakon slanja poziva potrošaču, osnove iz čl.79.a st.4. ZSP-a), te je dostavio popis imovine u kojem je naveo da u svom vlasništvu nema pokretne i nepokretne imovine, te da ne ostvaruje ikakva novčana primanja.

Uvidom u podatke iz Očevidnika na dan otvaranja postupka 15. listopada 2019. sud prvog stupnja potvrđuje da je potrošač u neprekidnoj blokadi duže od tri godine i da ima evidentirane tražbine radi prisilnog ostvarenja u ukupnom iznosu od 924,00 kn po osnovi glavnice, a da je FINA temeljem čl.12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj 68/18; dalje ZPONS) prestala izvršavati osnovu prema kojoj ukupan iznos glavnice iznosi 1.060,00 kn. Nadalje, utvrđuje da ukupan iznos po osnovama koje je FINA prestala izvršavati sukladno zahtjevu ovrhovoditelja/odluci nadležnog tijela iznosi 4.697,63 kn, odnosno da zbrojeni iznos glavnica po svim osnovama iz čl.79.a st.2., 3. i 4. ZSP-a iznosi 6.681,63 kn.

Sud utvrđuje i da vjerovnici potrošača nisu u povodu poziva iz oglasa objavljenog 10. svibnja 2019. na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju potrošačeve imovine koja bi se mogla unovčiti, kao stečajna masa.

Postupajući po čl.79.f st.2. ZSP-a, odnosno zatraživši vanjsku provjeru potrošačeve imovine, sud utvrđuje da je isti u protekle tri godine ostvario sljedeća primanja: - u prvih osam mjeseci 2019. godine ukupno 2.751,84 kuna po osnovi dohotka od nesamostalnog rada,

plaće i 6.191,64 kuna neoporezivog primitka po osnovi ostale navedene naknade plaća koje se isplaćuje na teret državnog proračuna ili na teret sredstava obveznog osiguranja, - u 2018. godini ukupno 13.732,51 kuna po osnovi dohotka od nesamostalnog rada, plaće, - u 2017. godini ukupno 14.525,11 kuna po osnovi dohotka od nesamostalnog rada, plaće i 362,42 kuna po osnovi drugog dohotka, - u 2016. godini ukupno 0,00 kuna. Potrošač je evidentiran u podacima Ministarstva unutarnjih poslova kao vlasnik objavljenog osobnog automobila OPEL VECTRA 1.8ICD, broj šasijske W0L000089M5287770, godina proizvodnje 1991., vrijednosti 0,00 kuna, datum objave 16. siječnja 2017. godine. Uvidom u Zajednički informacijski sustav zemljišnih knjiga i katastra utvrđeno je da potrošač nije evidentiran kao posjednik, odnosno vlasnik nekretnina. Nadalje, utvrđeno je da isti nije evidentiran kao vlasnik pokretnina u evidencijama Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo i Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture, te da nema evidentiranih poslovnih udjela i vrijednosnih papira. Također je utvrđeno da isti ima tri računa otvorena u bankama, s tim da su na jednom računu primanja potrošača u cijelosti izuzeta od ovrhe. Neprekidna blokada potrošača na dan 15. listopada 2019. godine iznosi 3135 dana.

Sud prvog stupnja utvrđuje da u konkretnom slučaju nije bilo moguće postupiti u primjeni odredbe čl. 79. h st. 5. ZSP-a, kojom je propisano da će sud naložiti potrošaču da u roku od dvanaest mjeseci od pravomoćnosti rješenja o otvaranju jednostavnog postupka stečaja potrošača uplaćuje na račun suda određeni iznos stalnog novčanog primanja koji će sud odrediti odgovarajućom primjenom pravila ovršnog prava o ograničenjima ovrhe na stalnim novčanim primanjima. Tako određeni iznosi stalnog novčanog primanja koje bi potrošač uplaćivao tijekom 12 mjeseci predstavljali bi stečajnu masu iz koje bi se namirivali vjerovnici. U konkretnom slučaju sud ne može postupiti na opisani način jer potrošač ne ostvaruje stalna novčana primanja. Naime, primanja koja je potrošač ostvario u 2019. godini po osnovi plaće odnose se na povremene primitke od sezonskog rada, te su zanemariva nakon što se na ista primijene pravila ovršnog prava o ograničenju ovrhe na stalnim novčanim primanjima, na primjenu kojih upućuje čl. 79. h st. 5. ZSP-a, jer je 3/4 istih izuzeto od ovrhe.

Isto tako, sud utvrđuje da se kao imovina potrošača koja bi se mogla unovčiti nije mogao uzeti u obzir niti osobni automobil marke Opel Vectra 1.8ICD, budući da je isti objavljen prije više od dvije godine te uzimajući u obzir godinu proizvodnje – 1991., što bi upućivalo da isti fizički više niti ne postoji. Pri tome, nalazi da je teret dokaza o suprotnome na vjerovnicima, koji nisu dokazali suprotno.

Zaključno, sud utvrđuje da se u ovoj pravnoj stvari ne može smatrati da je potrošač nepošten, zbog toga što nije dostavio točne podatke o svojoj imovini, odnosno što nije naveo da ostvaruje povremena primanja po osnovi plaće.

Naime, iz podataka koje je na traženje suda dostavila FINA temeljem čl. 79. f st. 2. ZSP-a utvrđeno je da je potrošač u trenutku zaprimanja poziva FINA-e i sastavljanja popisa imovine, koji je sastavio 7. veljače 2019., u evidencijama koje vode državna tijela imao evidentiran samo navedeni objavljeni osobni automobil. Dakle, isti nije imao evidentiranu ikakvu drugu pokretnu i nepokretnu imovinu. Također iz dostavljenih podataka nije razvidno kada je točno potrošač tijekom 2019. stekao prihod od plaće, odnosno iz dostavljenih podataka nije bilo moguće utvrditi da je potrošač u vrijeme sastavljanja popisa svoje imovine bio u radnom odnosu. K tome, vjerovnici pozvani oglasnom da obavijeste sud o imovini potrošača, da nisu konkretizirali imovinu potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren.

Slijedom izloženoga sud prvog stupnja utvrđuje da su se ispunile zakonom propisane pretpostavke iz odredbi čl.79.g st.1. i 4. ZSP-a te potrošača oslobađa od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike iz čl.79.a ZSP-a, pobliže navedeno izrekom citiranog rješenja.

Suprotno žalbenim navodima vjerovnika, sud prvog stupnja je u obrazloženju pobijanog rješenja naveo da se potrošač u zakonskom roku očitovao da je suglasan s provedbom jednostavnog postupka stečaja potrošača, predložio je da se postupak provede i u odnosu na osnove koje je FINA prestala izvršavati sukladno zahtjevu ovrhovoditelja/odluci nadležnog tijela te da je dostavio popis imovine, navodeći da u svom vlasništvu nema pokretne i nepokretne imovine i da ne ostvaruje ikakva novčana primanja.

Uvažavajući potrebne pretpostavke predviđene čl.79.a st.2. ZSP-a, sud prvog stupnja je sukladno odredbi čl.79.d st.5. ZSP-a, uvidom u Očevidnik sa stanjem na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača, utvrdio da je potrošač u neprekidnoj blokadi dulje od tri godine (3135 dana), te da zbroj glavnica evidentiranih tražbina radi prisilnog ostvarenja po evidentiranim osnovama, osnovama koje je temeljem čl.12. ZPONS FINA prestala izvršavati, te osnovama koje je FINA prestala izvršavati sukladno zahtjevu ovrhovoditelja/odluci nadležnog tijela iznose ukupno 4.697,63 kn, odnosno da ne prelaze iznos od 20.000,00 kn.

Isto tako, sud prvog stupnja izvršio je po službenoj dužnosti provjeru podataka koje mu je dostavila FINA, kao i uvidom u podatke iz evidencije dohodaka i primitaka Porezne uprave, Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo, Visokog trgovačkog suda, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, Ministarstva pomorstva prometa i infrastrukture i Zajedničkog informacijskog sustava zemljišnih knjiga i katastra, i tom provjerom utvrdio da potrošač nema imovine. Protivno navodima žalitelja, sud nije bio dužan vršiti druga istraživanja na okolnosti utvrđenja ima li potrošač imovine.

Člankom 79. f st. 1. alineja 3. ZSP-a propisano je da se vjerovnici potrošača pozivaju da u roku od 45 dana od objave oglasa ospore popis imovine koji je dostavio potrošač i/ili da obavijeste sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje. Dakle, vjerovnik bilo da osporava popis imovine ili dostavljenu obavijest o imovini potrošača treba dostaviti dokaze za takve svoje tvrdnje. Suprotno žalbenim navodima, ne presumira se da svaka osoba u svom vlasništvu ima određene pokretnine, već je svaki vjerovnik koji tvrdi da potrošač ima određenu imovinu dužan svoje navode o toj imovini potkrijepiti dostavljanjem dokaza iz kojih će sud utvrditi ima li potrošač i kakvu imovinu.

U ovom slučaju vjerovnik to nije učinio jer svoje tvrdnje ničim nije dokazao. Osim toga, sud prvog stupnja je vanjskom provjerom došao do podataka koji potvrđuju razloge za utvrđivanje vrijednosti potrošačevih pokretnina odnosno prava po svojoj slobodnoj ocjeni, sukladno čl. 79.f st. 2. i 3. ZSP-a.

Prema tome, vanjska provjera provedena je u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a pa vjerovnik bez osnove prigovara da u ovom slučaju sud nije utvrdio vrijednost ovršive imovine potrošača.

Pri tome je ovom sudu u svemu prihvatljivo utvrđenje suda prvog stupnja da se potrošač u konkretnom slučaju ne može smatrati nepoštenim iz razloga što nije naveo da ostvaruje povremena primanja po osnovi plaće, budući da je iz podataka koje je dostavila FINA na traženje suda utvrđeno da je potrošač u trenutku zaprimanja poziva FINA-e i sastavljanja popisa imovine, koji je sastavio 7. veljače 2019., imao evidentiran samo odjavljeni osobni automobil marke Opel Vectra, a nije imao evidentiranu ikakvu drugu pokretnu i nepokretnu imovinu. S tim u svezi sud prvog stupnja referirao se i na okolnost da u ovom slučaju nije moguće primijeniti odredbu čl.79.h st.5. ZSP-a, jer su primanja koja je potrošač ostvario u 2019. zanemariva nakon što se na ista primijene pravila ovršnog prava o ograničenju ovrhe na stalnim novčanim primanjima, jer je $\frac{3}{4}$ istih izuzeto od ovrhe.

Slijedom izloženoga ispunile su se zakonske pretpostavke iz odredbi čl.79.g st.1. i 4. ZSP-a za otvaranje i zaključenje jednostavnog postupka stečaja potrošača te oslobođenje potrošača od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike iz čl.79. a ZSP-a, iz kojih razloga je pozivom na odredbu iz čl. 380. t. 2. ZPP-a u svezi čl. 10. SZ-a te čl. 23. i 79. o ZSP-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Rijeci 21. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća

Duško Abramović

Broj zapisa: **17896-3c872**

Kontrolni broj: **025d1-71dd6-a17bf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUŠKO ABRAMOVIĆ, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.